

Sygn. akt I NSP 176/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Wiak

SSN Jacek Widło (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R.B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym

w sprawie o sygn. akt I NSP 137/19

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 listopada 2019 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 października 2019 r. R.B. (dalej jako: „Skarżący”) wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania tegoż Sądu w sprawie I NSP 137/19. W treści pisma Skarżący wniósł o:

1. zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt:
 - a. dowodów umocowania na urządzie sędziego, jak tego wymaga art. 179 Konstytucji RP, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia takowych,
 - b. dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej, jak tego wymaga art. 4 ust. 2 Konstytucji RP, osób podających się na sędziów, na okoliczność nieistnienia takowych;
2. zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją RP i ustawami;
3. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie;

4. przyznanie na rzecz Skarżącego kwoty 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna. Art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: „u.s.p.p.”), nie przewiduje możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w przypadku postępowań, które same dotyczą skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.s.p.p., wniesienie skargi na przewlekłość jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego skarga dotyczy.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że postępowanie w sprawie, którego dotyczy pismo Skarżącego, zostało zakończone prawomocnym postanowieniem z 6 listopada 2019 r., I NSP 137/19, a więc w ustawowym terminie.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odrzucił skargę w oparciu o przepisy art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

as